

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 5Sžo/34/2016
Identifikačné číslo spisu: 1014202117
Dátum vydania rozhodnutia: 29.06.2017
Meno a priezvisko: JUDr. Petra Pribelská
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:1014202117.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Petry Pribelskej PhD. a členov senátu JUDr. Milana Moravu a JUDr. Jarmily Urbancovej, v právnej veci žalobcu: I. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom M., zastúpený: Beňo & partners advokátska kancelária, s.r.o., so sídlom Nám. sv. Egídia 93, 058 01 Poprad, IČO: 44250029, proti žalovanému: Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, Pribinova 2, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. P.: KM-OLVS-72/2014/OPK zo dňa 24. novembra 2014, konajúc o odvolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č.k. 5S/278/2014-30 zo dňa 19. januára 2016, jednomyseľne, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č.k. 5S/278/2014-30 zo dňa 19. januára 2016 p o t v r d z u j e .

Žalovaný j e p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania vo výške 185,636 € na účet advokátskej kancelárie Beňo & partners advokátska kancelária, s.r.o., do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Odôvodnenie

I.

Krajský súd v Bratislave (ďalej „krajský súd“) napadnutým rozsudkom zrušil rozhodnutie žalovaného podľa § 250j ods. 2 písm. a/ O.s.p. a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie. Zároveň zaviazal žalovaného nahradiť trovy právneho zastúpenia žalobcovi vo výške 340,90 €.

V odôvodnení rozsudku krajský súd okrem iného uviedol, že v danom prípade preukázateľne boli dôvodom prepustenia žalobcu zo služobného pomeru príslušníka PZ strata spôsobilosti a zmena zdravotnej spôsobilosti stanovenej ako zdravotná klasifikácia „D“ - nespôsobilý na výkon štátnej služby, uvedené osvedčuje právoplatné rozhodnutie Ústrednej lekárskej komisie Ministerstva vnútra SR v Bratislave č. SPOU-OZ-230-003/2014/PL zo dňa 24.07.2014. Krajský súd ďalej uvádza, že žalovaný a ani správny orgán prvého stupňa druhú hmotnoprávnu podmienku prepustenia policajta zo služobného pomeru, a to možnosť prevedenia resp. preloženia žalobcu na inú funkciu v štátnej službe, ktorej by

nebol na ujmu jeho zdravia, neskúmal.

Krajský súd konštatoval, že správne orgány oboch stupňov v preskúmvanej veci nepostupovali dôsledne v intenciách zákonného ustanovenia § 192 ods. 1 písm. b/ zákona č. 73/1998 Z.z. o štátnej službe príslušníkov Policajného zboru, Slovenskej informačnej služby, Zboru väzenskej a justičnej stráže Slovenskej republiky a Železničnej polície (ďalej „zákon č. 73/1998 Z.z.“), keď neskúmali splnenie oboch hmotnoprávných podmienok, ktoré tak, ako na to správne poukázal žalobca vo svojej žalobe (rozsudok NS SR zo dňa 26.06.2014 vo veci sp.zn. 8Sžzo/75/2013) pre platné prepustenie policajta zo služobného pomeru si vyžaduje kumulatívne splnenie, že existuje rozhodnutie lekárskej komisie o strate dlhodobu zo zdravotných dôvodov spôsobilosti vykonávať akúkoľvek funkciu v policajnom zbore alebo spôsobilosť vykonávať doterajšiu funkcia a že príslušníka nemožno previesť ani preložiť na inú funkciu v štátnej službe, ktorej výkon by nebol na ujmu jeho zdravia.

Krajský súd ďalej konštatuje, že správne orgány sa neriadili náležite vyššie spomenutým zákonným ustanovením, keď druhú hmotnoprávnú podmienku platného prepustenia policajta zo služobného pomeru, ktorej splnenie musí žalovaný preukázať v riadnom procesnom postupe, neskúmali, nesplnili a ani nepreukázali. Z uvedeného krajský súd vyvodil, že bolo potrebné priznať námietke žalovaného, že rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho názoru a pokiaľ na tomto základe založené prvostupňové rozhodnutie personálny rozkaz č. 300 zo dňa 25.08.2014 bolo napadnutým rozhodnutím žalovaného zo dňa 24.11.2014 ako vecne správne potvrdené, potom ako vecne nesprávne je potrebné považovať aj napadnuté rozhodnutie žalovaného.

Právne odôvodnil krajský súd svoje rozhodnutie ustanovením § 192 ods. 1 písm. b/ zákona č. 73/1998 Z.z.

Rozhodnutie o trovách konania krajský súd odôvodnil podľa § 250k ods. 1 O.s.p..

II.

Proti tomuto rozsudku podal včas odvolanie žalovaný a navrhol napadnutý rozsudok zmeniť tak, že Najvyšší súd SR žalobu zamietne. Žalovaný podal odvolanie z dôvodov, že rozsudok krajského súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci podľa § 205 ods. 2 písm. f/ O.s.p..

Žalovaný uvádza, že s rozsudkom krajského súdu nesúhlasí, pretože z logického výkladu ustanovenia § 192 ods. 1 písm. b/ zákona č. 73/1998 Z.z. je irelevantné skúmať, či nemožno príslušníka PZ previesť alebo preložiť na inú funkciu v štátnej službe, ktorej výkon by nebol na ujmu jeho zdravia, pokiaľ už existuje rozhodnutie lekárskej komisie o strate dlhodobu zo zdravotných dôvodov spôsobilosti vykonávať akúkoľvek funkciu v policajnom zbore. Žalovaný má za to, že zákon č. 73/1998 Z.z. dáva možnosť - splnenie jednej alebo druhej podmienky. Žalovaný uvádza, že v ustanovení § 192 ods. 1 písm. b/ zákona č. 73/1998 Z.z. je rozhodujúce slovo „alebo“, ktoré rozdeľuje toto ustanovenie, čo súd pri rozhodovaní a výklade nebral vôbec do úvahy a vyložil ho ako jeden celok.

Žalovaný ďalej poukazuje na to, že správne súdy sú súdy právne a teda nie súdy skutkové a posudzujú iba právne otázky napadnutého rozhodnutia alebo postupu správneho orgánu.

Žalovaný čo sa týka ostatných dôvodov na podanie odvolania sa v plnom rozsahu stotožňuje so svojim vyjadrením k podanej žalobe žalobcu, zo dňa 03.06.2015, ktoré bolo zaslané krajskému súdu.

III.

Žalobca sa vyjadril k odvolaniu žalovaného dňa 22.04.2016, v ktorom uvádza, že trvá na dôvodoch žaloby a rozsudok krajského súdu považuje za správny.

IV.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p., § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní, bez odvolacieho pojednávania (§ 250ja ods. 2 veta prvá O.s.p.) a po tom, ako bolo oznámené verejné vyhlásenie rozhodnutia na úradnej tabuli najvyššieho súdu a na jeho internetovej stránke www.nsud.sk <., najmenej päť dní vopred, rozsudok verejne vyhlásil (§ 156 ods. 1, 3 O.s.p.) a dospel k záveru, že rozsudok krajského súdu je vecne správny.

V správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy (§ 244 ods. 1 O.s.p.).

Súd v intenciách § 244 ods. 1 O.s.p. preskúmava aj zákonnosť postupu správneho orgánu, ktorým sa vo všeobecnosti rozumie aktívna činnosť správneho orgánu podľa procesných a hmotnoprávných noriem, ktorou realizuje právomoc stanovenú zákonmi.

Podľa § 219 ods. 1 O.s.p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa § 192 ods. 1 písm. b/ zákona č. 73/1998 Z.z. sa policajt prepustí zo služobného pomeru, ak podľa rozhodnutia lekárskej komisie stratil dlhodobu zo zdravotných dôvodov spôsobilosť vykonávať akúkoľvek funkciu v Policajnom zbore alebo spôsobilosť vykonávať doterajšiu funkciu a nemožno ho previesť ani preložiť na inú funkciu v štátnej službe, ktorej výkon by nebol na ujmu jeho zdravia.

Podľa § 194 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z.z. sa rozhodnutie o prepustení musí vyhotoviť písomne a musí byť v ňom uvedený dôvod prepustenia so skutočnosťami, ktoré ho zakladajú, inak je neplatné; pri prepustení z dôvodov uvedených v § 192 ods. 1 písm. b/ <. a c/ <. sa v odôvodnení rozhodnutia o prepustení uvedú len závery rozhodnutia lekárskej komisie alebo závery posudku služobného klinického psychológa.

Podľa § 194 ods. 2 zákona č. 73/1998 Z.z. pri prepustení sa skončí služobný pomer uplynutím dvoch kalendárnych mesiacov, ak sa nadriadený a policajt nedohodnú inak. Lehota pre skončenie služobného pomeru začína plynúť prvým dňom kalendárneho mesiaca nasledujúceho po dni doručenia rozhodnutia o prepustení.

Predmetom súdneho prieskumu je rozhodnutie žalovaného č. P.: KM-OLVS-72/2014/OPK zo dňa 24.11.2014, ktorým žalovaný odvolanie žalobcu proti personálnemu rozkazu riaditeľa Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Prešove č. 300 zo dňa 24.08.2014 zamietol a napadnuté rozhodnutie ako vecne správne potvrdil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky stotožňujúc sa s odôvodnením napadnutého rozhodnutia krajského súdu, na zdôraznenie jeho správnosti považuje za vhodné doplniť skutočnosti ohľadom výkladu ustanovenia § 192 ods. 1 písm. b/ zákona č. 73/1998 Z.z. Najvyšší súd nepovažuje námietku žalovaného ohľadom toho, že predmetné ustanovenie obsahuje slovo „alebo“ za relevantnú, pretože aj napriek tomu, že slovo „alebo“ sa nachádza v predmetnom ustanovení, neumožňuje výklad v zmysle alternatívneho splnenia dvoch hmotnoprávných podmienok, pre ktoré možno policajta prepustiť zo služobného pomeru. Slovo „alebo“ sa vzťahuje na prvú časť vety predmetného ustanovenia, pričom rozhodujúca je druhá časť vety, pred ktorou sa nachádza spojka „a“ a nemožno ho previesť ani preložiť na inú funkciu v štátnej službe, ktorej výkon by nebol na ujmu jeho zdravia. Z uvedeného nevyhnutne vyplýva, že dve hmotnoprávne podmienky podmieňujúce prepustenie policajta zo služobného pomeru musia byť naplnené kumulatívne. Z predloženého spisového materiálu a zisteného skutkového a právneho stavu veci je nepochybné, že správne orgány nespĺnili druhú hmotnoprávnú podmienku podmieňujúcu prepustenie policajta zo služobného pomeru.

Čo sa týka námietky žalovaného ohľadom toho, že správny súd je súdom právnym a nie skutkovým, je nutné zdôrazniť, že výklad jednotlivých zákonných noriem je nepochybné právna otázka a nie otázka skutková, uvedené uznáva aj samotný žalovaný, keď svoje odvolanie voči rozsudku krajského súdu

odôvodnil tým, že krajský súd nesprávne právne vec posúdil a preto Najvyšší súd SR považuje túto námietku za irelevantnú.

Najvyšší súd považuje za nutné uviesť, že okrem vyššie spomenutých argumentov, ktoré odôvodňujú správnosť rozsudku krajského súdu, existuje rozsudok Najvyššieho súdu SR sp.zn. 10Sžo/22/2016 zo dňa 29. marca 2017, ktorý súvisí s prejednávanou vecou v tom zmysle, že Najvyšší súd SR zrušil rozhodnutie Ústrednej lekárskej komisie Ministerstva vnútra SR v Bratislave č. SPOU-OZ-230-003/2014/PL zo dňa 24.07.2014, ktoré bolo podkladom pre vydanie preskúmaného rozhodnutia v tomto konaní, a to rozhodnutie žalovaného č. P.: KM-OLVS-72/2014/OPK zo dňa 24.11.2014, ktorým žalovaný odvolanie žalobcu proti personálnemu rozkazu riaditeľa Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Prešove č. 300 zo dňa 24.08.2014 zamietol a napadnuté rozhodnutie ako vecne správne potvrdil.

Z uvedeného vyplýva, že na základe aplikácie zásady z nepráva nemôže vzniknúť právo (ex iniuria ius non oritur) by nemohol Najvyšší súd SR priznať žalovanému v konaní o odvolaní úspech, pretože napadnuté rozhodnutie žalovaného ako aj rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa vznikli na podklade nezákonných rozhodnutí, teda vznikli z nepráva.

Po preskúmaní predloženého spisového materiálu a postupu a rozhodnutia krajského súdu odvolací súd dospel k záveru, že krajský súd dostatočne podrobne a presne zistil skutkový stav a vysporiadal sa so všetkými námietkami žalovaného.

Z uvedených dôvodov, s prihliadnutím na všetky individuálne okolnosti daného prípadu, Najvyšší súd Slovenskej republiky odvolaniu žalovaného nevyhovel a rozsudok krajského súdu, s ktorým sa stotožnil v celom rozsahu, ako vecne správny podľa § 219 ods. 1 a 2 O.s.p. potvrdil.

O trovách konania rozhodol súd podľa § 246c ods. 1 O.s.p. a § 151 ods. 1 O.s.p., pričom úspešnému žalobcovi priznal náhradu trov odvolacieho konania za jeden úkon právnej služby - vyjadrenie k odvolaniu (147,33 €) + režijný paušál 8,84 €. Náhradu trov prvostupňového konania najvyšší súd žalobcovi nepriznal, pretože tento si ich v prvostupňovom konaní pred krajským súdom neuplatnil v súlade s § 151 ods. 1 a 2 O.s.p.. Najvyšší súd Slovenskej republiky vo výroku potvrdil rozsudok krajského súdu, takže v jeho kompetencii bolo rozhodnúť iba o trovách odvolacieho konania. Rovnako tiež priznal právnenému zástupcovi žalobcu ním uplatnenú daň z pridanej hodnoty vo výške 20%.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 veta tretia zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01.05.2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.